

INSERTIUNI:
se plătesc cu prețuri foarte
redușe.

Manuscrisurile sunt a se adresa
redacției și acelea nu se în-
poiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITĂȚEA

ABONAMENT:
Pe an 6 col. pe 1/2, an 3 cor.
—
Pentru plugari—țărani pe an
4 coroane.
—
Pentru România și străinătate:
Pe an 16 franci.
—
Un număr costă 12 bani

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

— Apare în fiecare Joi. —

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Din viața noastră națională și culturală.

— Presa noastră. —
IV.

Infrângerea monarhiei noastre pe
țermii Elbei și în Bohemia, la Sadova
și pierderile din Italia au fost momente
binevenite pentru schimbarea echilibrului
politic între popoarele monarhiei.
La rana cauzată pe corpul unitar al
monarhiei, compatrioții noștri s'au gră-
bit să-i aplice pausament.

Drept aceea fiind luați de medici
de casă ai curții imperiale a trebuit să
urmeze transacțiunea: *famosul pact
dualistic dela 1867*, care grație și in-
tervențiilor lui Bismark durează până
de prezent.

Condițiunile de prosperitate ale
poporului nostru și atunci au fost unele
dintre cele mai nefavorabile. În starea
chastică fruntașii noștri nu se puteau
orienta în privința pașilor de făcut.

Să ice parte la dieta țării sau să
se pună în pasivitate.

Fruntașii erau abătuți, poporul
avea lipsă de conducători conștii, avea
lipsă de lumină și educațiune socială
și politică. Acestei mari lipse earăși
numai presa avea să-i vină într'ajutor.

Cu un an înainte de intrarea erei
dualiste, aproape, pe timpul bubuitului
tunurilor la Sadova apare în Viena la
27 Martie v. »Albina» salutând din
capitala împărătească poporul român
cu emoționantele cuvinte: »Christos a
învial».

Ilustrii fruntași ai poporului român:
Andreu Mocioni, Antoniu Mocioni,
Georgiu Mocioni și Dr. Alexandru

Mocioni, ridică prin »Albina» steagul
cultivării și luminării poporului român.

Pentru mai bună caracterizare a
înaltelor idei și sentimente de cari au
fost și sunt conduși membrii acestei
familii așa zicând providențiale pentru
poporul nostru, lăsăm să urmeze că-
te-va cuvinte din numărul prim al
»Albinei».

»De mulți ani nutrim dorința și
planul de-a înființa o toae publicistică
ca organ național nedependent și liberal,
pentru toate interesele întregului po-
por român o foaie națională adecă gene-
rală; de multe-ori am fost foarte aproa-
pe de realizarea acestui plan al nos-
tru, dar' împrejurări și respepte mult
cumpănitoare, când de una, când de
alta natură — întreprindem tot de ată-
tea-ori spre a ne împedeca....»

După ce constată, că multe din-
tre împrejurările și momentele cumpă-
nitoare nici astăzi (adecă la 1886) nu
sunt mai favoritoare întreprinderii, ilus-
trii fruntași subsemnați accentuează ur-
mătoarele momente ce le vor observa
— și de fapt le-au și ținut în redactarea
foaei: »Noul organ are să fie devotat
mai pe sus de toate cauzei române na-
ționale — mai întâiu să fie ridicat
peste veri ce partide și provincialism; pe
lângă aceasta să fie scutit de patine,
de prejudețe și cu deosebire de preo-
cupațiuni confesionale și de ori-ce res-
pepte particulare....» Ear' mai în jos
se zice: »Foaia noastră se va feri de
nisuștele de a împune, de a dicta opi-
niunea și judecata sa, politica indivi-
duală, națiunii întregi ca decisivă și
înfalibilă, de a favor și pe sine re-
gule de conduită, programe formale
pentru națiunea întreagă și toți factorii

ei și de a-și aroga dreptul de censură
absolută asupra lor».

Programul politic al »Albinei» să
expiră în: »dorința de a mijloci stato-
rarea unui adevărat program național,
adecă, prin cercarea și consultarea scru-
puloasă și fidelă a sentimentelor, pă-
rerilor și intereselor poporului nostru».

După ce am reprodus în cele de
sus momentele principale din programul
fruntașilor conducători, trebuie să cău-
tăm dacă în timpul celor 10 ani de
existență »Albina» abătutu-s'a vr'odată
dela programul seu, dacă sub primul
redactor răspunzător Georgiu Popa, sub
alt valoros fruntaș Vincențiu Babeș, sau
sub conducerea lui Ioan Ciocan, actua-
lul profesor de română la universita-
tea din Bpesta »Albina» ar fi abătut
câmpii?

Nu pot expune întreg materialul
din colecțiunea de pe 10 ani, afirm
însă că »Albina» interesându-se atât
de cauza noastră din monarhia Aus-
tro-Ungară, cât și de a fraților de peste
Carpați, cari treceau prin grele încercări
— divanurile ad-hoc, detronarea
lui Cuza, aducerea lui Carol și până în
ajunul răsboiului de independență —
a apărut cu multă demnitate și energie
causa poporului român. Timpul cât a
apărut în Viena apoi în Budapesta »Al-
bina» a confirmat dorința expusă în
programul ei: »Un organ neangajat și
nepreocupat de păreriile cutărei partide,
organ între marginele legii și ale loia-
lității — pe cât mai liber și libe-
ral, în care simțul și spiritul națiu-
nei întregi să-și afle expresiunea și
răsunetul seu curat și genuin, care pe
cum lintea optică adună razele soare-
lui într'un centru sau punct ce încă-

zește și strălucește, așa se adune el
din tot corpul națiunii, din poporul
român întreg, schinteile spiritului public
și să se concentre spre un scop moral,
loial și național comun».

Spiritul fațios și perversitatea nu
se găsec nicăiri în »Albina» nici do-
rința de a căuta cearta cu luminarea,
deși »Albina» încă își avea rivalele ei,
»Gazeta Transilvaniei», »Federațiunea»,
»Concordia», »Orientul Latin», »Tele-
graful Român»...

Urme de certe și calumniări între
frați nu găsim, fiind-că propagarea ace-
stei boale a fost rezervată timpurilor
ulterioare; a fost rezervată secției scrii-
torilor de rea credință, cari lucrau cu
doi bani în trei pungi sau după pro-
gramul »Tribunei»... și vom da toată
silința să discredităm înaintea poporu-
lui pe toți aceia, cari ar fi voind să
negocieze în numele Românilor...»

O altă întrepidă și entusiastă to-
varășă de luptă pentru deșteptarea și
apărarea drepturilor poporului român, a
fost »Federațiunea» distinsului profesor
universitar Alexandru Roman. Cu mult
mai mult pronunțată în sentimentul na-
țional, încălzită de o esuberantă putere
de viață »Federațiunea» se înalță în-
tr'un fermecător roșu-galben-albastru în-
cât trecea de intransigentă. Și ser-
manul Alexandru Roman și-a plătit
entuziasmul național depus în coloanele
foaei sale cu un an de temniță indu-
rată din 18 Ianuarie 1870—1871 18
Ian. în Vaț pentru »Pronunțamentul
dela Blaj».

Înalta însuflețire ce încălzea inima
lui Roman se vede și din cuvintele cu care

FOIȘOARA

FEMEEA ȘI TIGRUL

(Urmare din Nr. 15).

Soarele încă nu străbătuse prin norii
roșiatici ai răsăritului și Mahranea se afla
deja la locul ei, la intrarea boscheei stufosae.
In graba sa de a revede și întreba pe Ash-
rabad, ea neglijase de a lua, la eșirea sa
din palat cele mai elementare precauțiuni.

Dar' și regele, care din spre sară, pu-
sesse sub pază strinsă pe fica sa, aflase dela un
spion numai decât despre aventura princesei.
Se îmbracă în grabă și învilit într'o largă
manta, ajunse pe furiș într'o boschee din
vecinătatea aceleia unde fica sa aștepta
deja.

Mahranea și regele nu așteptară mult
timp. Cum soarele victorios, salutată de mii
de cântece de paseri, își vërșă primele sale
raze asupra coperișelor palatului, Ashrabad
apăru.

Fără sgomot alerga la obicuințul loc
de întâlnire.

Regele stringând din pumni, se apro-
pia tot mai bine. Și nu mai puțin uimit de-

cât revoltat, asistă din fundul ascunzîșului
seu, la reproșele furtunoase ale celor doi
complici:

»Nu, gema Mahranea, nu Ashrabad,
domnia-ta nu mă iubești. D-ta ești mândru
de a fi iubit de o princesă. Dar' în jurămîn-
tele d-tale de amor, nu ai fost nici când
sincer. Duplicitatea d-tale mă îngrozește și
în cât privește pe Seeta...

»Princesă protestă ura Ashrabad, te or-
bește și atâta jaluzie e nedeamnă de inima
voastră regală. Seeta, d-ta știi, a vëzut lu-
mina zilei în același sat, ca și mine. Părinții
noștri trăiau ca frații. Noi am fost prietini în
toată bună vremea. Ce vinovăție poate fi în
aceasta, ce poate fi suspect în aceea, că
ne-ai surprins eri întreprinându-ne? D-ta ești
soarele vieții mele, ești bucuria mea. Dacă
te-ai înstrăina față de mine, n'ăși șovăi un
singur moment să-mi iau vieța».

Și Ashrabad căzând în genunchi, acop-
erea mâinile princesei cu sërutări ferbiniți și
cu lacrimi cari păreau sincere. Dar' inima
oamenilor este un abis plin de cetituri. Și
unei princesse de 15 ani nu-i este dat să
cetească limpede în aceasta carte miste-
rioasă.

Împărțită între temerea de a fi înșelată
și dorința de a ierta chiar și atunci omului
pe care îl adora, Mahranea sta perplexă.

Intr'aceste regele recules din surprinderea sa
și binișor instruat, depărtă de-odată frunzișul
și înainta spre îndrăgostiți.

Un țipet eși de-odată din piepturile vi-
novașilor. Ashrabad îngununchiat, cu fruntea
prosternată spre pământ se aștepta ca regele
să-l strépungă cu spada ce o avea de lature.
Mahranea între aceste, acoperea cu sërutări
mâna dreaptă a regelui, împedecându-l astfel
de a-și duce mâna la armă.

»Tată dragă, zise Mahranea suspinând,
nu-ți îndrepta mânia spre Ashrabad. El este
cel mai leal dintre toți supușii d-tale, cel mai
viteaz dintre toți soldații, cel mai fidel din-
tre toți servitorii d-tale. Singură fica d-tale
e vinovată. Eu l'am încurajat pe Ashrabad
să-mi descopere amorul seu. Eu l'am adus
în acest loc. Reservă numai pentru mine pe-
deapsa ce provoacă greșala noastră».

Acest limbaj generos excita încă și mai
mult furia monarhului.

La un semn zece arcași alergară. Iuți
și tăcuți îl prinseră pe Ashrabad și'l aruncară
în temnița cea mai întunecoasă a palatului,
în vreme ce regele se retrase fără a zice un
cuvânt.

Mahranea n'avea nici teamă de ea, dar'
tremura gândindu-se la soartea ce-i era re-
servată lui Ashrabad.

În întreaga ei vieță n'ar fi crezut nici

odată că nenorocirile s'o ajungă ca de două
zile. Înșelată de Seeta, înșelată de Ashrabad
afurisitul de tatăl seu nu se mai cunoștea
în amărăciunea sa. Numai de un lucru era
încredințată, că cu toate bănuiele îl adora
pe Ashrabad și că încearcă înzădar ca să-l
mântuească.

Inoptându-se, regesul ei tată trimise
după ea să vină în sala tronului.

Încungurat de elita consilierilor sei,
monarhul ședea nemșcat. Își recăștigase
seninătatea. Vorbea domol, greu: »Fica
mea, declară regele, te-am chemat la picioa-
rele tronului ca să-ți împărțesc pedeapsa
ce am aflat o de meritată pentru crima ce
am descoperit-o astă dimineață. Fiind greșala
d-tale publică, vrem ca și reparațiunea să fie
publică».

Princesa la aceste cuvinte, din palidă
ce fusese deveni de tot roșie de confușiune
și-și plecă ochii.

»Încă nici odată, fica mea, continuă
regele, de când ilustra și puternica noastră
dinastie presidează la destinele acestei țări,
nici odată un scandal de așa mare gravitate
nu s'a produs. Am ordonat să se facă cer-
cetări în arhivele statului. Nu s'a aflat nici
un cas precedent al greșelii d-tale.

Încă nici odată o princesă de sânge
nu și-a uitat atât de mult de sine ca să se

anunță apariția »Federațiunei« în 3/15 Ianuarie 1868 în Budapesta.

»...Incepem anul nou între grele împrejurări, dar' cu inima neînfrântă, cu așa credință necutierată, ce am avut pururea — de când am început a cugeta cu minte bărbătească — întru vitalitatea, întru cauzele viitoare ale națiunei Române. Cei doi ani trecuți aduseră grele cercări asupra națiunei noastre, și aceasta ereditate tristă va rămânea poate și pentru anul început. De aici urmează ca să ne înșirăm, să ne adunăm puterile, să ne pregătim la luptă spirituală, să desbrăcăm indolița, aceasta tristă rămășiță a timpurilor de sclăvie. Cu teraritatea caracteristică elementului nostru să întimpinăm orice lovitură a sorții. Intre virtuțile erezite dela străbuni »perseveranta« suferință cu inimă bărbătească a furtunilor, tenacitatea și credința neclătită întru principiile cele mari ale umanității, ale civilizațiunei, nu sunt cele din urmă și cele mântuitoare«.

În ordinea acestor redactorul Roman arată că națiunea română a fost stîncă de care s'a isbit și s'a înfrânt ordele ucigătoare...

Despre scopul înființării »Federațiunei« zice, că a fost înființată ca cu puterea condeiului să apărăm drepturile noastre, să combatem nedreptatea și absolutismul îmbrăcat în trence constituționale, să deșteptăm conștiința națională a confracților nostri, cari dormitează în somnul nepăsării sau cari pentru interese materiale trecătoare sunt destul de lași a părăsi cauza cea sfântă a mamei comune care i-a lăptat.

»Federațiunea« asemenea a fost un tulinic al poporului român. Și luptă dreaptă a luptat până la 1876. A stat la înălțimea ei din toate punctele de vedere. (Va urma.)

Monument lui G. Barițiu.

Am anunțat în numărul trecut, că în 6 Maiu n. (ziua Sft. George) se va face așezarea și sfințirea monumentului ridicat din partea familiei fericitului George Barițiu, la mormântul acestuia, aflător în curtea bisericeii gr-cat. din loc. Astăzi suntem în plăcuta pozițiune de a putea comunica cetitorilor, că festivitatea legată de acest incident promite a primi dimensiuni menite să umplă de bucurie inimile românești. La actul inaugurării monumentului va lua adevărat parte, după

lase a fi curtenită de un soldat fără distincție de naștere și nici odată un simplu oficer de gardă n'a avut nerușinarea să cuteze a aspira la dragostea unei princese. Aceasta crimă fără exemplu merită o pedeapsă fără seamăn. Justiția, obiceiurile regatului vreau ca amarezatul d-tale să fie tăiat între două scânduri cu ferestrele sau jupuit de viu sau ars tot câte puțin...

Regele făcu o pauză în vreme ce Mahranea de groază rămase mută.

»Cu toate aceste, reluă regele, nu pot uita că ești fiica mea și că te-am iubit cu gingășie. Eată deci la ce hotărîre m'am decis din considerațiune pentru d-ta: litigiul va fi regulat în arena judițoasă. Mult iubitul d-tale va avea astfel o șansă dintre două de a-și mântui vieța. Va alege după judecata sa între femee și tigr. În cât te privește pe d-ta Mahranea, d-ta vei asista de latură mea la acest spectacol palpitant. Vei vedea cu ochii-ți proprii pe Ashrabad sfâșiat de fiară sau insurat.

(Va urma.)

»... suntem informați, și Academia Română din București, reprezentată fiind prin venerabilul domn Dr. At. M. Marienescu (Sibiu) și distinsul archeolog și profesor universitar Gr. G. Tocilescu (București), care în scopul acesta sosește încă Joi seara în Sibiu. Cum se știe, Barițiu fusese în timpul din urmă president al Academiei Române. Tot așa va lua parte la sfințirea monumentului și comitetul Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, după ce răposatul fusese president și al Asociațiunii. Academia Română va depune și o coroană pe mormântul marelui nostru Barițiu. Credem că între astfel de împrejurări e de prisos a mai spune, că e de datorința fiecărui Român din Sibiu și împrejurime, ca să fie de față la acest act solemn și de recunoștință față de una dintre cele mai mari figuri ale trecutului nostru mai apropiat. Discursul festiv în numele Academiei Române îl va pronunța venerabilul domn Dr. At. M. Marienescu, membru ordinar al Academiei Române. „Tel. Rom“.

Dela sinodul arhiepiscopesc.

Sibiu, 23 Aprilie 1904.

Blăstămata de grevă a treniștilor m'a făcut să întârziu și eu cu trimiterea raportului sinodal. Din cauza înmulțirii materialului vă trimit numai un raport despre momentele principale.

Sesiunea actuală a sinodului arhiepiscopesc s'a început la terminul obicinuit, în Dumineca Tomii. După serviciul divin oficiat în biserica parohială din suburbiul Josefîn și invocarea Duchului sfânt, membrii sinodali s'au întrunit în sala seminarială, unde Excelența Sa a deschis ședința prin o vorbire mai lungă în care a accentuat că în marea acestei vieți, adese-ori turburată de viforul ispitelor, fericirii nostri părinți ne-au lăsat de scut și adăpost biserica noastră națională, menită a vă întări și lumina în cărările cele întunecoase ale vieții. După aceasta introducerea capul bisericeii gr-or. arată că față de marea onoare și încredere depusă în deputații este și marea răspundere ce o au deputații atât înaintea lui D-zeu cât și a posterității pentru întărirea bisericeii.

Ear' pentru întărirea bisericeii Prea S. Sa indică mijloacele precum: cultivarea simțului religios atât la cler cât și la popor, eruarea stărilor, pornirilor și închinărilor din cler și popor, spriginind cele bune și condamnând cele rele. Să ne punem în contact cu poporul luminându-l și învățându-l. Spre întărirea poporului în credința și dragostea evanghelică Ex. Sa se provoacă la câte s'au făcut dela introducerea statutului organic. Cele săvârșite sub ocărmuirea Exc. Sale în cei cinci ani le enumeră în următoarele: În fiecare an a adresat preoțimeii și învățătorimeii câte 3—4 cărți pastorale pentru instruirea și edificarea în cele religioase a făcut în fiecare an vizitațiuni canonice la Brașov, Seliște, Sebeș, Bistrița, Reghin; a introdus conferențe preoțești a ameliorat dotațiunea asessorilor și a celorlalți funcționari consistoriali, a protopopilor, și profesorilor seminariali. Și-a ameliorat starea fondului de pensiuine; s'a înființat și un fond de asigurare a edificiilor bisericești contra focului, s'au introdus trimiterea de stipendiști la facultatea teologică din Cernăuți, s'a pus în lucrare zidirea catedralei și colecta pentru zidirea acesteia și alte multe s'au executat sub păstorirea de cinci ani a metropolitului. Toate aceste punându-le în vederea membrilor sinodali și apelând la împlinirea conștiințioasă a datorinței lor declară deschisă, sesiunea minodală pe anul 1904. În prima ședință ce urmează imediat se constituie biroul interinal numindu-se domnii: M. Voileanu, Dr. M. Cristea, Dr. N. Comșa, Dr. G. Proca și L. Tritean. La cetirea apelului nominal se constată că din 60 membrii sunt prezenți 44. Suspendându-se ședința pe 10 minute se constituie biroul

definitiv din persoanele celor de mai nainte și se aleg comisiunile: organizatoare, bisericească, școlară, financiară, petiționară și verificatoare.

După aceasta se prezintă diferețele rapoarte precum: Raportul general al plenului consistorial, raport în cauza reviziunii regulamentului seminarial, pentru procedura la alegerea de deputați sinodali, în cauza pensionării profesorului seminarial I. Chibu și alte multe rapoarte. Cu aceste ședința l-a se terminează.

Ședința a II. ținută la 19 Aprilie.

Se începe cu autenticarea procesului verbal, cererea de concediu pentru întreaga sesiune a d-lor Dr. V. Moldovan, Dr. E. Meșian, Dr. Z. Chirtop și S. Dragomir. Virgil Duiș și Dr. Vlad pe timp de 3 zile. Părintele Vasile Basarab din Romos își prezintă cererea pentru un ajutor. Petiția se transpune comisiunei calendelor grecești.

Comisia verificatoare prezintă actele electorale ale noilor deputați Dr. D. Stefan, Dr. I. Marghita, Dr. Moldovan, protopop și Dr. Vecerdea. Sinodul îi verifică de deputați.

Din referada comisiunei organizatoare relevăm, că sinodul a decis ca pe viitor să se facă evidente în raport exhibitele neresolvite sub numele de: »cauzele neresolvite. Consistorul să facă demersurile pentru întregirea protopresbiteratelor încă vacante. Din referada comisiunei școlare remarcăm decisul sinodal că: Consistorul să continue a apăsă, cu privire la catechizarea elevilor din școlălele străine, drepturile autonome ale bisericeii noastre, înscrise în statutul organic și cuprinse în legile statutului.

Cu privire la examenele de calificare preoțească se decide ca în viitor să se arete și numărul acelor candidați, cari s'au prezentat la depunerea examenului, dar' au căzut.

În privința stipendiilor pentru pedagogi dl D. Comșa face propunerea primită de sinod ca: la darea de stipendii Consistorul să fie cu deosebită considerare la lipsa foarte simțită de persoane cualificate pentru pedagogie.

În ședința a III-a ținută la 20 Aprilie deputatul Dr. I. Mihu face următoarea propunere, care a dat ansă la o discuție mai îndelungată fiind combătută de Ex. Sa și Preacuv. Dr. I. Pușcariu dar primită de sinod:

»Enunțatele dlui ministru (ca mai sus) sinodul aduce următorul conlus: *Inaltpreasfinția Sa metropolitul este rugat, ca împreună cu Preasfinții episcopi ai dioceselor Arad și Caransebeș, la timp oportum să întreprindă pașii necesari la Inaltul guvern pentru preîntimpinarea neajunsurilor ce ar veni asupra școlălelor noastre confesionale prin reforma pusă în vedere a art. de lege XXXVIII. din 1868, XVIII. din 1879 și XVI. din 1893, — având în cas de necesitate a convoca în aceasta cestiune și consistorul metropolitan«.*

Sinodul primește aceasta propunere unanim.

Deputatul Grigorie Pletos face propunerea în chestia editării unei reviste teologice. Ear' Dr. P. Span face propunerile: pentru precizarea modalității de urmat la depunerea examenului de calificare preoțească indicându-se și materialul din singuraticile discipline teologice asupra cărora va avea să se extindă examinarea, și Consistorul se însărcinează a aduna prin organele sale obiceiurile dela serviciile bisericești, observate în diferite ținuturi și părți ale arhiepiscopescii noastre; odată adunate a le spune unui studiu comparativ, spre a afla punctele de conglăsuire și diferențiere, stabilind după puțină obirșia lor comună; a face o selecțiune a obiceiurilor bune de cele rele și a cerceta întru cât pot fi justificate din punct de vedere al sfintei

scripturi, al canoanelor și învățăturilor sfinților părinți, aflându-te în concordanță cu spiritul tradițional al bisericeii noastre a iniția și conduce generalizarea lor în întreaga biserică, în scopul de a se manifesta și în felul acesta ca o biserică conștie de înalta sa misiune culturală.

Ambele propuneri se predau comisiunei bisericești spre studiere și raportare.

Din referada concesiunei bisericești asupra raportului general al senatului bisericesc, remarcăm decisiunea comisiunei primită de sinod ca în cursul I. teologic să nu se primească mai mult de 30 teologi și și aceia cu 8 clase gimnasiale.

La referada comisiunei financiare sinodul decide la fondul de pensiuine, ca Consistorul se continue cu toată energia încasarea taxelor restante și să se facă evidente și interesele după taxele restante și cu ocaziunea solvițelor, oficiul de casă să conteze ca solvite mai întâiu interesele, apoi depunerea din taxe. (Va urma.)

CORRESPONDENȚĂ

Reprivire asupra alegerii de director la »Furnica«.

(Urmare și fine).

Venindu-mi apoi la cunoștință că la postul de director a recurs și actualul contabil al institutului »Furnica«, care dela înființarea institutului și până în timpul de față 20 de ani se împlinesc de când e în funcțiune ca contabil, și că acesta a căzut la alegere față de un »adict«, cun i-am zis și îi zic, — am avut motiv să mă indignez cu atâta mai virtos cu cât ca unul, care între zidurile băncei și-a precizat existența și viitorul, — știm cu mult mai bine să apreciez praxa îndelungată, temeinică și independentă din punct de vedere strict al calificăției recerute pentru orice rol dela conducere, decât să las ca cineva fără argumentări bazate să își permită a detrage orice merit dela aptitudinile cuiva, însușite prin nenumăratele și bogatele experiențe din viață.

— »Vita est scola«, — »Übung macht den Veister!« —

Într'un mod esențial am făcut însă și atunci deosebire între financiarul recunoscut și între cel cu merite pe terenul social, pentru-ca coborîndu-mă apoi la stările reale dela »Furnica«, să am îndrăzneala să prefer față de actualul director al »Furniceii«, fost până la alegere contabil, — într'un timp relativ însă cu mult mai scurt, — pe vehiul contabil al »Furniceii«, cu praxă de 20 de ani, făcută la unul și același loc, trecând mână în mână prin toate fezele de desvoltare ale institutului și bine-meritând chiar o astfel de recompensă, în basa unei activități folositoare, zeloase și cinstitute ale muncii sale de un șir de ani, pusă în prestigiu institutului »Furnica«.

Că am apărât o cauză dreaptă sau nu, las publicul cetitor să își deie părerea, în special să se pronunțe funcționarii îmbătrâniți ale băncilor, cari știu mai bine care e chemarea unui director de bancă și ce rol joacă în vieța unui conducător bogatele experiențe de viață, adonate prin lupta traiului zilnic.

Atât cu privire la cele scrise în articolul meu precedent referitor la alegere, ear' întortochiarilor de »cuvinte« fără »stock metallic«, eșite din peana unui membru intern (?) al »Revistei Economice«, — răspund următoarele:

1. Tendentiositatea mea să o caute D-Sa în lupta pentru adevăr și dreptate, ear' nu în interesul meu sau al altuia, pentru-că nu am avut nici nu am intențiunea sau scopul să dărim nici să edific, ci numai să înregistrez o faptă din vieța noastră românească, între împregiurările neschimbate.

2. Cu privire la concursul publicat pentru ocuparea postului de director, îmi permit a observa că în sine a fost necomplet și bătător la ochi, câtă vreme alegerea s'a făcut, precum am descris-o, fără considerațiuni

aprofundate la adevărata însemnătate a unui post de director și fără a se stabili receririle față de reflectanți. Concursuri scrise pentru ocuparea de contabili, practicanți etc. s-au publicat cu mult mai bine instruite peste tot, decât a fost corespunzător însemnătății concursului pentru ocuparea postului de director la „Furnica”. Cum adevărată față de un conducător de bancă nu este ușor să ba chiar un lucru esențial a se stabili condițiile pe care numai documentările se potă cineva reflecta?... Concursul manc în sine ofera bază ori-cărui cetitor pentru-ca să poată presupune premeditații rezervate și să îl priviască mai mult de o formalitate.

3. Retribuțiunile (4—5 mii coroane anual) împreună cu postul de director nici la un caz nu se pot numi „modeste sau suficiente”, ținând cont de profitul curat „cel realizează institutul” „Furnica”, în sumă de 28.000 coroane anual. — In viața unui institut financiar, și cea mai mică unitate numerică cade sub grea cumpănă și socoteală, cu atât mai mult se poate zice aceasta despre viața privată, despre ce alesul director mai bine poate să ne lămurească, deoarece nu de „flori de măr” s'a trudit D-Sa pentru a câștiga voturile membrilor din direcțiune pentru sine.

4. Cunoștințele „vaste”, pe cari i-le atribuie alesului director al „Furnice”, pe lângă cea mai mare bunăvoință nu mi-le pot închipui altfel, decât în felul aceluia pe cari și le-a putut câștiga prin o praxă mai scurtă de contabil și funcționar de bancă coordinat. Nu pot deci să confund noțiunea „vast” cu știința propriu zisă, acurată prin absolvarea unei școli comerciale, pentru-că atunci „Revista Economică” m'ar face de rîsul lumii, deoarece ea scria după conferința funcționarilor de bancă, ținută la Cluj, într'un articol „Cualificația funcționarilor de bancă” — cu totul altcum. Zicea adevărat că absolvenții de școale comerciale nu înțeleg calificarea recerută dela conducătorii de bancă, ci o înțeleg iuriștii. — Așa-i dară, domnule membru intern al redacției „Revistei Economic”, că ne facem culpabili de inconștință dacă acum după 2—3 ani, pentru a menține interesele noastre personale, paradăm cu o calificare când-va redusă în valoare?... Suntem interesați și tragem jarul la oala noastră când vorbim de „permutativ rerum”?...

5. Referitor la calificare în sens strict al cuvântului (pe hârtie) notez că în afaceri de bani rolul principal îl are financiarul dela fire practic, versat și iscusit, ear' nu filosoful, și că știința abstractă ajunge la adevărata sa valoare numai pusă în practică, altcum nu.

6. Apoi cu privire la aserțiunea D-Sale, că alesul director cunoaște împrejurările și relațiile locale din punct de vedere economic-financiar și că postul de director s'a creat în urma iminentei lipse ce s'a simțit și în urma necesității provocate de afacerile institutului, conduse până la alegere nu tocmai prea bine, — poate să aibă „corespondentul” „Revistei Economic” drept în ceea-ce privește afacerile interne ale institutului, însă cu privire la cadrul de cunoșcător al referințelor locale, nu-mi vine și nu pot crede același lucru, știut fiind-că alesul director nu a petrecut o viață întreagă în Făgăraș, ci în Brașov și în Bocșa-montană. Prin consecințe e avizat mai mult la informațiile celor-ce îl încunjură, și ori-ce speranțe frumoase legate de persoana sa, în ceea-ce privește ocărnuirea înțeleaptă a institutului ce-l conduce, nu e frumos a le expone dela ori-care alt eventual ales, deoarece fiecare om serios e conștiu de chemarea sa: de a se dedica cu trup cu suflet intereselor institutului.

7. Mai am apoi ceva. Intre cei 5 recurenți a fost și unul care și-a făcut „praxa sa” în materie de bancă la „Banca Națională” din București și mai e și iurist. Așa-i dară că nu calificarea (pe hârtie) în sens strict al cuvântului a decis la alegerea de director dela „Furnica”?...!

Insistând în special asupra acestui ultim punct, provoc pe membrul intern al redacției „Revistei Economic” ca să îmi documenteze în mod autentic contrarul celor cuprinse în punctul 6 pentru-ca să mai stau

de vorbă cu dânsul ca și cu un om cinstit. Până atunci susțin din nou „clicismul” și despotismul”.

Nu numai puțin calificat
funcționar de bancă.

Stimate D-le Redactor!

În ziarul D-voastră »Activitatea« din 28 Aprilie a. c. Nr. 16, a apărut o corespondență din Deva: »Producțiune musicală-teatrală în Deva«.

Di corespondent X. Y. încercând cu rea voință să mă negrească înaintea lumii, ca pe unul, care nu mă intereseze de afacerea bisericească din Deva, ba merge așa de departe, de mă insultă cu epitete demne numai de dl X. Y. — sunt demne de d-sa, numai din simplul motiv, pentru-că nu spune adevărul. —

Corul bis. gr.-or. din Deva, a decis arangiarea acelei producțiuni fără știrea și consimțământul comitetului parochial, de care avea să țină cont, fiind cor bisericesc, — dacă e cor bisericesc?

Nu avea să arangieze nici o petrecere sub firma »Cor. bis« fără a cere prealabila încuviințare dela comitetul parochial, care comitet în cazul de față nu încuviința cererea corului bis. care a voit a concerta pentru scopuri străine de biserică.

Primind și subscrisul o invitație, m'am indignat cetind din ea, că corul bis. din Deva arangiază în frunte cu parochul concert pentru scopuri străine de biserică, și m'am decis a consulta afacerea cu unii d-ni din comitet, dar' nu m'am întâlnit numai cu doi, apoi în considerarea timpului înaintat și scurt, am așteptat dela convocarea comitetului, care avea să se pronunțe în cauză.

Am astat din motivul, că n'am voit ca să se le fac imposibilă ținerea producțiunei, dar' tot-odată m'am hotărât a nu lua parte, ceea-ce am și spus-o celor prezenți și încă unui domn cu care m'am întâlnit din întâmplare, căruia i-am răspuns, că nu o să iau parte la un concert arangiat de corul bisericească pentru scopuri străine de biserică.

După ce a trecut concertul și au văzut d-nii, că nu le-a succes, ca să se justifice d-lor, cu ceva înaintea lumii, s'au hotărât a pune la cale contra mea, pe unii și pe alții să mă facă răspunzător pentru nereușita d-lor, cari apoi au umplut foile cu fel și fel de epitete la adresa mea. Ba au sucit și scopul, și azi susțin, că concertul l'au arangiat pentru ca din venit să cumpere un ornat »zelosului și vrednicului paroch al II-lea«.

N'au avut d-nii să concerteze pentru ornat, de-oare-ce ornatul are să-l cumpere d-na v. d. preoteasa Maria Nicoră în preț de 200 cor.

Pentru-ce nu s'a pus în invitație, concertează pentru cumpărarea ornadelor?

Deva, 1 Maiu n. 1904.

George Romanul,
protopresbiter.

Ciorogariade.

Sentința solomonică a consistențelor din Arad.

I.	Pe preotul P. din Cermei îl ajunge nenorocirea că-i moare soția.	II.	Pe preotul M. din Curticiu îl ajunge nenorocirea că-i moare soția.
----	--	-----	--

Aducându-și o eco-noamă în casă, *trăind rău cu Goldiș Laczi*, este suspendat din post, numindu-se administrator al parochiei din Cermei preotul din Sepreus.

Aducându-și o eco-noamă în casă, *care e cuscra lui Ciorogariu*, nu numai că nu este suspendat din post, dar' mâne-poi-mâne îl vom vedea cu brău roșu.

M o r a l a :

Ca bine se-ți meargă în diecesa Aradului, trebuie să fii cuscră cu vestitul Sdrelea — alias călugărul Ciorogariu.

Alimptu.

NOUȚĂȚI

Cetim în »Lucaefărul«. Ni-se scrie din München: O știre, care trebuie să ne bucure pe noi Români. Departe, printre străini, doi tineri români, luând calea practică și mănoasă a meseriilor, și-au atras lauda și admirația cunoscătorilor. Primul e dl Ladu, din Reghinul-săsesc; pictor decorat de mare merit, cu o voință de fer, a eșit al II-lea la cursul de măestrie ai orașului; — al doilea e dl George R. Brassai, din Orăștie. D-sa excelează în *timplăria secesională de lux și în genul »intarsia«.* Desenele și schițele D-sale, i-au atras laudele profesorilor; multe originale de a-le lui Brassai au fost clasate ca model pentru fabrică. După trei luni, luându-și diploma, se va stabili în orașul natal. Pe noi nu pot de cât să ne bucure veștile acestea, — căci vedem tinerii noștri români apucând un drum, care îi va scoate mai curând la bun liman. I. B. Împărțim și noi bucuria pentru reușita patrioțului nostru distins și felicităm pe tatăl său — asemenea tâmplar harnic al orașului nostru — care i-a știut da îndrumările cuvenite!

Muștele columbace în anul acesta s'au ivit cu mult mai de timpuriu, ca de altă dată și colosale roiuri de ele acoper părțile sudice ale țării. Din Verșeț se depeșază, că milioanele de insecte micuțe însă omoritoare așa s'au ivit de rapid, încât nici timp n'au fost ca să se facă dispoziții de apărare în contra lor. În ziua primă au căzut jefă 23 vite cornute și mai mulți cai acestor musculițe primejdioase. Avis locuitorilor noștri!

La înflorirea pomilor. Ministrul de agricultură a dat ordin, ca opul popular despre insectele stricăcioase a pomilor și viilor să se trimită preoților și învățătorilor, cu scop de a se răspândi apărarea, acum când este cel mai potrivit timp. Este de ajuns a rugare scrisă pe o corespondență simplă, adresată la ministrul de agricultură, despărțământul principal IV. ca să fie expedită și luată în primire.

Concert în Sebeșul-săsesc. Reuniunea „Andreiana” a meseriașilor și comercianților români din Sebeșul-săsesc arangează la 6 Maiu st. n. (ziua de Sf. George) concert în pavilionul de vară dela hotel „Central” din Seueșul-săsesc. Taxa de intrare: loc prim 2 coroane, loc II. 1 cor. 50 fileri, loc de stat 1 coroană. Inceputul la 8 ore. După concert urmează dans.

Un atac cu baioneta. Iuon Sturza, soldat la regim, 64 în Orăștie, era pus sub supraveghere continuă pentru purtarea sa necățănească. Cum se afirmă, era peste măsură renitent și neascultător, din care motiv era privit cam într'o ureche. — Așa în o noapte a visat, că tatăl său, care se află în munții Orăștioarei, a tăiat un porc. El! — Sturza se scoală și fără a înștiința cuiva, o ia câtră casă. Readus, s'a scuțat cu visul și că de aceea s'a dus acasă, ca să nu mănecă tatăl său porcul fără el.

Luni, în 2 I. c. a rămas cu George Teșală singuri în căsarmă. Acesta fiind pus peste el, la provocat să-și curețe și el tor-nisterul [vițelul]. Îndrumarea aceasta atăta l'a înverșunat pe Sturza, încât luă baioneta și îl împinsă de trei ori în George Teșală, care zace dus în spitalul garnizoanei. Teșală are peptul și spatele străpuns și abea este nedejde, că va scăpa cu viață.

Generalul glumeț. Generalul american Nicolis își pierduse în luptă un picior, o mână și un ochiu, dar' cu toate acestea era om foarte glumeț. Odată sosește într'un orașel și trage la primul otel. Seara, când se se culce, vine un băiat să-i ajute la desbrăcat. După-ce băiatul îi desbrăcă hainele, generalul îi zise: »Așa băete, acum ajut-mi și ia-mi piciorul jos«. Băiatul rămase înmărmurit de mirare. »Ei! Ce e? Nu știi cum se ia piciorul jos? Uită-te la mine! Eac' așa«. Și cu aceste cuvinte generalul își luă jos piciorul de lemn. — »Așa, acum ia-mi mână jos!«. »Ah, dle, încă la nime nu i-am luat jos mâna«. »Măgarule! Nimic mai ușor«. Cu aceste cuvinte își puse mâna de lemn pe masă și sfârșind cu desbrăcatul se puse în pat. De odată zise: »Măi băete, mi-se

pare că am uitat să-mi iau ochiul« de ticlă. Băiatul se spăria tot mai mult și se apropia de ușă. Generalul chiamă băiatul: »Acum poți veni să-mi iai capul«. Băiatul o tuli la fugă și strigă birtășului tremurând de frică: »Dle, dle, oaspele din odaia Nr. 5 trebuie să fie însuși Necuratul, căci se rupe el singur în bucăți«.

Serate de-ale meseriașilor români.

(Urmare și fine.)

Nivoul ședinței a fost ridicat prin cuvântarea tinerului măestru croitor Ioan Petrașcu, care, în asociere cu măestru Ioan Părău, și-au deschis de curând un atelier de croitorie în Sibiu. Dl Petrașcu, asemenea tovarășului său Părău, a absolvat cursul special de croitorie din Viena, unde s'a calificat în croit, în împărțirea stofelor și peste tot și-a câștigat frumoase cunoștințe, pe care le pune în practică, bucurându-se de numeroși mușterii de tot soiul. În lucrătoarea acestor măestri asociați se confecționează vestimente de salon pentru civili și militari și pentru preoți. Expunerile pline de învățători ale dlui Petrașcu au fost cu viu interes urmărite. De nu mai puțin interes a fost și vorbirea măestrului lăcătuș Eremie Purece, cu lucrătoare proprie, deschisă cu doi ani înainte. D-sa astăzi lucrează cu 7 elevi și cu 4—5 calfe. În cursul anilor petruți în Viena, a fost șef de echipă la prima fabrică a curții (Gilar) și a avut sub mână sa 15—30 lucrători. Intre lucrările sale de căpetenie se numără și o poartă de fer (3 metri lată și circa 4 m. înaltă) pentru curți sau grădini. Poarta e lucrată în stil elegant, solidă și foarte frumoasă (ornamentația, frunzăriia lucrată din foc). Prețul ei e 1600 cor. Poarta a fost admirată și de numeroși oaspeți ai expoziției, ținute a. tr. în Sibiu.

Din protocolalele ședințelor administrative, cetite de notarul I. Apolzan, aflat-am amănunte despre cursul de comptabilitate, ca urmează a se ținea regulat sub conducerea binevoitoare a zelosului funcționar Ioan Vătășan dela »Albina«. Tot din acele am aflat despre darul repetit al institutului de credit »Arieșana« din Turda, despre înmulțirea bibliotecii cu 45 opuri, procurate din mijloacele Reuniunii etc.

Bogatul program al seratei s'a început cu bucată »L-a mâncat lupii« de Sandu-pungă-goală, predată cu mult haz de dl Filimon Delorean, sod. cism., dl Eugen Macarie, sodal lăcătuș de mașini, ne-a încântat cu câteva arii executate cu flaută, pe care o stăpânește cu destulă cunoștință de cauză. Dl Ioan Petrașcu, măestru croitor, a cetit nu se poate mai corect tractatul »Negoțul și meseria«, de Ioan Panpu (publ. în »Foia Pop.«) Învățacelul măsar Ioan Popaiov, drept recunoștință pentru îmbrăcămintea primită ca dar de Crăciun, ne-a înclzit inimile prin predarea cu mult sentiment a câtorva »Poesii Oltenești«. Dl Laurențiu Boldor, sodal măsar, a dat repetite dovezi despre progressele ce le face prin predarea corectă a greii poesii »Gruj-Sânger«, de V. Alexandri. Dl F. Delorean, urcând din nou tribuna, ne-a recitat frumos pe »Dragoș vânătorul«, de Alexandri, ear' după d-sa dl Eugen Macarie pe »Logodnica mortului schelet«. Punctele de sus au fost întrețesute de mai multe compoziții pentru violină și pian, între cari și frumoasa »Baladă« de Porumbescu. Cu violina s'a distins dl I. D. și I. T. Vasilichi, ear' la pian dl N. C. Punctul final l-a avut simpatica și de toți iubita Elența Șut cu poesia »Frații Jderi« de V. Alexandri, pe care ne-a predat-o cu mult și viu sentiment.

Urmându-se sortarea cârților între cei prezenți: d-na Rosalia Ilieș, soția dlui P. Ilieș, compactor, dăruiește spre sortare o frumoasă ținătoare de țigări, ear' dl Scarlat Ilieș, sodal compactor, a dăruit 5 ouă de Paști, sculptate de d-sa din lemn și ținute în catifea. Ținătoarea de țigări a câștigat-o dl Vasilichi, cele 5 ouă cinci frumoase coco-nițe, ear' cărțile le-au câștigat 14 alte persoane prezente.

Finită și aceasta ne-am despățit dorindu-ne sărbători fericite și plăcută revedere la ședința din Aprilie c.

„Flomela“.

Cine cutează câștigă!

Cumpărați losuri a loteriei de clasă dela

GÉZA KERSEDI

neguțator de specerie și trafic în Orăștie, Piața mare, casele dlui G. Baciu.

Costul losurilor originale de clasă I. este

pentru $\frac{1}{8}$ . . . . . cor. 1-50 || pentru $\frac{1}{2}$ . . . . . cor. 6-
 „ $\frac{1}{4}$ . . . . . „ 3- || „ 1 întreg 12-

Se pot lua în primire ori-și-când.

Câștigul principal la clasă I. cor. 60.000.

Tragerea: la 17 și 18 Maiu 1904.

Soliditatea firmei dlui Kersedi ofere garanță și o recomandăm,
 cruțând spesele postale cu alte firme!

Institut tipografic în Orăștie.

„THE STANDARD“

fondată în anul 1825.

Efectuește

Asigurări de viață pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Incasso anual Coroane: 32.000.000— Dividende solvite Cor.: 170.000.000—

Avere proprie: > 260.000.000— Despăgubiri de viață > 520.000.000—

Agentura generală pentru Transilvania: Cluj, Strada Ferencz József Nr. 17.

Filială pentru Ungaria:

Budapesta, Strada Kossuth-Lajos Nr. 4 în palatul Standard (Casa proprie).

14—50 Centrala generală: Edimburg (Anglia).

„DACIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

P. I.

Avem onoare a vă recomanda apa noastră minerală apreată și calificată de cel mai chemat organ al țerii noastre.

ANALISA CHEMICĂ

A APEI ACRE „ISVORUL-DACIA“ DIN ȘOIMUȘUL-MURÊȘULUI, LÂNGĂ DEVA.

	în 1000 grame apă
Calcium hydrocarbonat	1.0542
Magnesium hydrocarbonat	0.3497
Calcium sulfat	0.2316
Natrium hydrocarbonat	0.1705
Ferum hydrocarbonat	0.0390
Kalium chlorid	0.0520
Mangan hydrocarbonat	0.0154
Kalium hydrocarbonat	0.0094
Lithium hydrocarbonat	0.0019
Silicium dioxid	0.0096
Suma substanțelor solide	1.9333 grame apă
Acid carbonic liber	2.3953
Volumul acidului carbonic liber	12146 c. c.

Precum dovedește analiza, „Isvorul-Dacia“ din Șoimușul-Murêșan (apă acră de Pauliș) e a se număra în grupa acelor ape acre pămêntoase, cari conțin fer. După caracterul seu chemic, format din cantitatea și proporția părților sale constitutive, isvorul acesta face parte din grupa apelor mai renumite. Are un prea plăcut gust și fiindcă conține deosebit mult acid carbonic — în privința căruia „Isvorul-Dacia“ ocupă un loc între apele acre mai de frunte — prin limpezimea sa e o excelentă apă de beut. Pentru locuitorii părților lipsite de darul unei ape sănătoase: apa „Isvorului-Dacia“ e de neprețuit. Din compoziția potrivită a apei se poate deduce, că și pentru praxa medicală „Isvorul-Dacia“ va fi un factor important.

Conform actului alăturat, apa trimisă spre analizare s'a scos și sigilat în fața artistiei comunale.

Budapesta, la 3 Martie 1903.

Dr. Hankó Vilmos m. p.,

(L. S.)

profesor de chimie la școala reală superioară de stat a cercului II-lea din B.-Pesta, membru al academiei maghiare de științe.

Institutul nostru a îngrijit, ca aceasta apă distinsă și răcoritoare, care beută curată, cu vin ori sirup este tot asemenea de excelentă să fie pusă la dispoziția onoratului public și anume cu un preț foarte leftin:

- a/ 1 ladă cu 25 sticle de 1 ltr. franco gara Deva Cor. 6-25
 b/ 1 „ „ 50 „ „ 1 „ „ „ „ „ 14-50
 c/ 1 ladă cu 25 sticle de $\frac{1}{2}$ ltr. franco gara Deva Cor. 5-50
 d/ 1 „ „ 50 „ „ $\frac{1}{2}$ „ „ „ „ „ 13-

la retrimiteră ambalagiului (ladă, sticlă și tioc franco gara Deva) se restituie

ad: a) . . . . . Cor. 4-50 || ad: c) . . . . . Cor. 4-
 b) . . . . . „ 11- || d) . . . . . „ 10-

Comandele, plățile și reclamele se fac la adresa jos scrisă.

Ca întreprindere folositoare, apelăm la binevoitorul D-voastră sprin, rugându-vă a ne onora cu comande cât de multe.

Deva, Martie 1904.

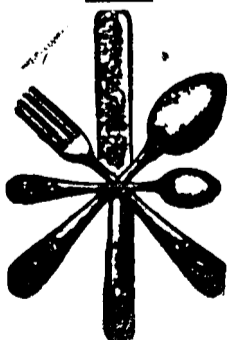
„Dacia“

întreprindere de apă minerală în Deva.

Insertiunile și reclamele sunt sufletul comerțului!
 Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrația foii „Activitatea“.

Cumpărare ocazională!

32 bucăți numai 6 fl.

In urma prea marelui deposit al unei fabrici de obiecte de metal, sunt încredințat să vind marfa acesteia în preț cu care se face. Spedez dară, până când depositul sustă, contra ramburs:

6 bucăți linguri de supă din cel mai fin argint de gloria, 6 furcuțe (furcuța într'o bucată) din cel mai fin argint de gloria, 6 cuțite din cel mai fin argint de gloria, 12 lingurițe de cafea din cel mai fin argint de gloria; 1 sitiță de străcurat

laptele și 1 sitiță de străcurat supa. — 32 bucăți cari costă numai 6 fl., toate noue și bune și frumos poleite. Acestea mai de mult au costat 25 fl.

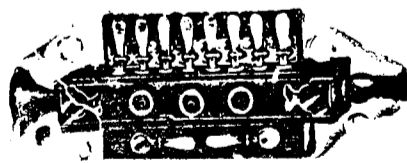
Argintul de gloria este un metal cu totul alb, care se înclocuște cu cel mai scump argint, și ca unul fiecare să fie convins despre adevăr, mă oblig a remite banii numai de cât dacă marfa nu ar conveni. — Garnitura e cel mai potrivit dar de cununie, și nu trebuie să lipsească din nici o casă.

Singur expeditor este: Iosif Auffenberg's Centrale

(226) 16—52 Budapesta VI., Strada Proféta nr. 5.

Comandele se trimit spedând banii înainte sau contra ramburs.

Minunat instrument musical!

Pe „Flöthophon“ poate cânta ori cine melodii, marșuri și dansuri, fără a cunoaște notele. Societăților, turiștilor, e foarte recomandabil de petrecere. Tonul lui e fermecător.

Acest minunat instrument musical are 10 clape, 20 tonuri, 2 clape de bas și pentru 3 cor. se capătă în formă elegantă. 3 bucăți costă 8 cor. „Flöthon“ mai puternic, cu ton fermecător, costă 5 și 6 coroane.

Cu rambursă trimite

Centr. lui Auffenberg József

Budapest, VI., Proféta-u. 5.

Nou!

Lampă electrică de busunar

cu mecanism american indispensabilă pentru ori-ce economie casnică.

Să poate purta și în busunar, e durabilă, comodă și corăspunzătoare.

La fiecare e de lăpsă pentru luminarea chililor, treptelor, ambtelor și localităților laterale.

Pentru ofțeri la exerciții, pădurarilor și vânătorilor pentru serviciu de noapte e tare acomodată; pentru turiști sunt indispensabile, pentru medicii și moașe cu ocaziunea vizitelor de noapte. In fabrice, mori, pivnițe și deposite unde se păstrează materii explosive, sunt de mare însemnătate, pentru călători ce sosesc noaptea sunt neprețuite. Pentru economie este o bucurie. Nu sunt în urma ei picături de lumină pe padiment și covoare. Pe proprietari și economi îi păzește de atacuri și foc; cu aceasta te poți suă și noaptea în pod unde se păstrează nutrețul. — E sigură contra focului. Se poate folosi de mai multe mii de ori și dacă cu timpul arde stratul, pentru 1 coroană 20 fileri subministrăm altul nou. Prețul 4 coroane.

Cu reflector și linte măritoare executată foarte fin 5 cor.

Strat de rezervă 1 cor. 20 fl.

(227) Se trimit cu rambursă de 16—52

Stabilimentul Central alui IOSIF AUFFENBERG
 BUDAPEST, Strada Proféta 5.